

Povilas Bernatavičius
(1932 01 22 – 1992 07 23)

Eidamas 61-uosius metus, liepos 23 dieną mirė Filosofijos fakulteto Politologijos katedros docentas Povilas Bernatavičius.

Gimęs 1932 m. sausio 22 d. pilsudskinės Lenkijos okupuotoje Švenčionių apskrityje Kulniškės kaime, jis nuo vaikystės iki gyvenimo pabaigos išsaugojo daugeliui to krašto lietuvių būdingą bruožą – priešintis okupantui ir išlaikyti prigimtine tautine savastį – ne vien atvira kova, bet ir ramiu, sąžiningu darbu mokslo bei kultūros baruose, išliekant doru žmogumi ir ištikimu savo krašto sūnumi.

Jau sovietiniais metais baigęs Švenčionių vidurinę mokyklą, 1951 m. P. Bernatavičius pradėjo studijuoti istoriją Universiteto Istorijos-filologijos fakultete. Mokydamasis trečiame kurse ir norėdamas prisidurti lėšų gyvenimui (tėvai turėjo 3 ha žemės), jis pradėjo dirbti laborantu anuometinėje TSKP istorijos katedroje. Baigęs studijas, čia ir liko dirbti asistentu. Vėliau studijavo Leningrado universiteto aspirantūroje, apgynė disertaciją apie lietuviškosios 16-tos divizijos dalyvavimą kovoje prieš hitlerininkus. Tapęs docentu, skaitė studentams paskaitas ir speckursus, dirbo visuomeninėse organizacijose, "Žinijos" draugijoje, vedė televizijos laidas studentams neakivaizdininkams. Pastaraisiais metais, įsikūrus Politologijos katedrai, negailėdamas jėgų ir tarsi norėdamas įveikti progresuojančią nepagydomą ligą, kruopščiai rengė ir tobulino šios naujos disciplinos paskaitas. Mirė praėjus keletui mėnesių po mažai vilčių teikusios sunkios operacijos... Jį priglaudė kuklios gimtojo krašto kapinaitės.

Stasys Venskevičius